

EDO BRUNNER

RANGE ROVER-LI

Edo rijdt deze maand de nieuwe Range Rover Supercharged, een auto waarop ie al vanaf zijn jeugd verliefd is. Hij wordt er haast poëtisch van

KLASSIEKE TONEN KLONKEN DOOR de uitgebreide stereoinstallatie. De 5,0-liter V8 klonk rustig doch prettig hoorbaar als een soort subwoofer die decent aanwezig de lage tonen versterkt. Het zachte zoemen van de banden op het asfalt, de zon scheen behaaglijk door mijn openstaande zonnedakje, ik draaide mijn billen nog eens extra behaaglijk in de leren zetel, en een zacht briesje uit de ventilatiegaten streek langs mijn gezicht. Aan de horizon verdween de weg waarop ik reed en ik hoopte dat ik nog kilometers rechtdoor kon rijden, door heuvels en bochten met een gemiddelde cruisesnelheid van ongeveer 120 km/u. Wat een genot! De V8 klinkt bij het accelereren heerlijk brutaal, als een soort grom, speelt tegen zijn baasje, zonder ooit gevaarlijk te worden. Als een tijger die ligt te spinnen of een leeuw die in de zon verlekkerd zijn dooie antilope zit weg te boeren. Twee chromen strakke pijpen aan de onderkant klinken dan weer bescheiden, dan weer ordinair, maar nooit ordinair.

Ik was thuis! Ik heb mijn ultieme auto gevonden, ik dacht heel lang dat het een Mercedes S-klasse van 1991 was in een uiterst zeldzame combi-uitvoering maar nu denk ik dat het deze Range Rover Supercharged is. Wat een auto, wat een rust, wat een status, wat een genot.

Ik weet niet goed hoe ik het moet omschrijven, hoe ik me voelde, maar het laat zich het best samenvatten als een mengeling tussen Henk Wijngaard – de trucker met zijn honderd tonnen diesel, Jan de Rooy – de Daf vrachtwagencoureur van het vroegere Parijs-Dakar en een koningin. Het oeroude lied *King of the road* klonk herhaaldelijk in mijn hoofd wanneer ik de auto over de snelweg stuurde, maar ook wanneer ik hem imposant ergens bij iemand in de straat parkeerde tussen al het kleine burgermans-autogepiel. En elke keer genoot ik als ik zag hoe pikzwart en imposant de Range Rover Supercharged stond te spiegelen, buiten in de zon. Wat een schoonheid. Wat een blok beton, wat een tank. Halleluja!

Ik heb laatst nog verschillende SUV's getest, een X6 M, de snelle Infiniti FX50 S,

in het verleden nog wel eens een X5, Jeeps, een Hummer H3, en zo heb ik nog wel wat grote jongens bereden. (Oeps, dat klinkt ineens een beetje raar, maar goed.) Echt, sommige waren te gek, sommige stelden wat teleur, of waren mooi of lelijk, er andere waren snel of ronduit traag, en weer andere waren verschrikkelijk ordinair, maar nog nooit heb ik een SUV gereden die zo totaal voldeed aan mijn wensen.

Oké, hij zuipt als een tempelier. Ik zei vroeger al tegen vrienden (toen ik zelf ook nog een 5,0-liter V8 op benzine reed) als ze moesten lachen wanneer ik zei dat de mijne 1 op 6 reed, dat je gewoon gevoel voor humor moet hebben als je staat af te rekenen

een tekeningetje zit dat oplicht en dienst doet als verklikkertje wanneer er een andere automobilist in je dooie hoek zit. Hoe briljant is dat? Hoe dan ook, wederom een elektronisch systeem. Dat brengt me dan ook meteen bij mijn enige punt van kritiek...

Ik dacht namelijk al vrij snel toen ik het volledig digitaal en geanimeerde dashboard en uitleespaneel zag: oei, is dat nou wel slim? Is al die elektrotechniek wel betrouwbaar? Zoals de volledig digitaal geanimeerde kilometermeterklok en toerenteller, boordcomputer, televisiescherm en alle opties, noem ze maar op. Blijft alles het wel doen? Dat je achterruitwisser er mee kapt, soit, dat is verder geen ramp, maar je moet echt niet

'Ik denk dat als je met dit soort super te tanken en het nog leuk wilt houden je zelfs het journaal grappig moet

bij benzinestations. Ik denk dat als je met dit soort superzuipers staat te tanken en het nog leuk wilt houden in je leven, je zelfs het journaal grappig moet vinden. Verder: hij is té dik, stinkt als je erachter rijdt, staat vaak een beetje onhandig in de weg. Hij is tegelijkertijd bescheiden tussen zijn concurrenten en *brothers in crime*, maar hij heeft als het erop aankomt de ballen en de grote bek om zijn collega's de waarheid te zeggen én hij is waarschijnlijk niet betrouwbaar als het op computers en elektronica aankomt. Het was alsof ik in de spiegel keek.

Ook ik ben een beetje een digibeet en dus probeer ik zo min mogelijk elektronische gadgets om mij heen te hebben waar ik afhankelijk van kan worden. Wat ik overigens wel echt een geweldig systeem vind, is dat er in de immense achteruitkijkspiegels aan weerszijde

hebben dat je dashboard er ineens mee uitscheidt, of dat op een cruciaal moment je achteruitrijdcameraatje crasht of je dooiehoekcontrolesysteem ermee ophoudt: dan kunnen er lelijke dingen gebeuren.

Land Rover heeft al een beetje een reputatie dat de elektronica je nog wel eens in de steek kan laten, waarom bouwen ze dan nu zo'n systeem in? Is het misschien een idee om alle elektronica eerst eens degelijk en storingsvrij te krijgen voordat je je gaat wagen aan zulke hypermoderne gadgets. Is het misschien een idee dat ik niet zo moet zeiken?

Maar ineens dacht ik dat ik aanwijzingen ontdekte waardoor het lijkt dat ze zich bij Land Rover hun leven gebeterd hebben. Mijn ervaring was de volgende: alle soorten van opties die ik heb kunnen ontdekken op deze kar waren eigenlijk nooit zo goed of

EFDE

slim of geavanceerd of *clever* als systemen van z'n concurrenten. Andere SUV's hebben ook een cameraparkeersysteem maar dan wel met overzichtelijk 360 graden rondom, en die hebben wél elektrische kofferdeksels en extra zetelextensies. Een BMW heeft een systeem dat de portierdeuren zelf dicht trekt, de bediening van het instrumentarium van Audi is veel overzichtelijker, dat van Infiniti gebruiksvriendelijker en ga zo maar door. Alle opties die erop zitten zijn functioneel en handig, maar net niet zo chique als bij andere auto's. Nu zou je kunnen denken: wat is daar dan positief aan? Laat ik die vraag met een andere vraag proberen te beantwoorden. Het zal toch niet zo zijn dat

**zuipers staat
en in je leven,
vinden'**

ze bij Land Rover hebben besloten om de meeste luxe-elektronica wat simpeler te houden dan die van de concurrentie, maar dat het in deze nieuwe generatie Range Rovers wel betrouwbaar is? Dat zou toch eens geweldig zijn!

Het is eigenlijk heel simpel. Ik wil er één! Ik wil er al heel lang een! En hij kost maar 190.000 ballen, *fuk*, dat gaat net niet lukken! Teleurstelling! Jammerdebammer!

Het is eigenlijk de enige auto die ik ooit voor TopGear heb gereden waarvan ik écht denk dat ik er vandaag of morgen een van ga aanschaffen. Eerder kans dat het morgen wordt dan vandaag want ik heb mezelf beloofd mijn ouwe sterretje eerst nog op te rijden. En als het dan eindelijk zover is, zal het waarschijnlijk een tweedehands Vogue'je worden, maar dat vind ik ook al mooi hoor.

